

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 651
Offentligt

Til Retsudvalget.

Albertslund 29/8-2007

Ifølge aftale fremsendes hermed materiale omhandlende talsmandsgruppens møde med retsudvalget.

1. Ministeren skriver i et af sine svar til talsmandsgruppen, at prøveløsladelse for det første kan finde sted, hvis den dømte har ydet en særlig indsats. Dette kan være i form af, at man under fængselsopholdet gennemfører et relevant uddannelsesforløb.

Dette lyder også fint, men vores problem er, at når man så har gennemgået uddannelsesforløbet og fået sit bevis, ja når vi så skal ud og søge arbejde, så har vi ikke en ren straffeattest, og derfor er det næsten umuligt for os indsatte, at erhverve et arbejde.

Skulle det dog alligevel lykkes for et fåtal at erhverve sig et job, igennem f.eks. et familiemedlem eller ven der har sit eget firma, ja så står vi med en gæld til det offentlige i omegnen af en million kroner, som er det typiske beløb for sagsomkostninger til en langtidsfange.

Så med disse fakta er den eneste løsning for os langtidsfanger, at stille os op i køen, når der skal udbetales bistandshjælp.

Løsningen på dette problem kunne være, at når man havde afsonet samfundets straf i form af fængselsopholdet, ja så blev ens straffeattest også ren.

Og med hensyn til sagsomkostningerne, så ville systemet spare mange penge på sigt, hvis man eftergav disse beløb for på den måde var der en mening for os indsatte med at tage et arbejde, og derved betale vores skat i stedet for at være bistandsklient resten af vores dage.

Vi vedlægger dokumentation for en del indsattes sagsomkostninger. *

2. Opstramninger er dette måden at løse problemerne i fængslet på ?

Med hensyn til den store debat, der er omkring mobiltelefoner i de danske fængsler, ja så i stedet for at bruge store summer på, at sætte diverse hegn op, og bruge oceaner af resurser på store visitationer, og ligeledes visitere de ansatte når de møder på arbejde, og lave en lovændring hvor man kan straffes med op til et ½ år for at være i besiddelse af mobil (disse retssager er også en stor regning for systemet), ja så skulle man hellere tage og se på, hvorfor nogle indsatte stadig erhverver sig en mobil i fængslet.



Note ved REU-sekretariat
Udvalgets medlemmer kan rekvirere
oversigten i udvalgssekretariatet

Dette skyldes ene og alene, at som telefonordningen er nu, ja så er der kun en telefonboks til 22 indsatte på en fællesskabsafdeling, dette vil sig at hvis man skal kunne bare snakke 15 min. Med vores pårørende, ja så er telefonen optaget fra folk får fri fra arbejde, og til vi bliver låst inde om aftenen. Og så er der ikke trukket den tid fra, hvor vi ikke har mulighed for at ringe, i forbindelse med gårdtur, købmand, besøg og fritidsaktiviteter. Oven i købet, er taksterne meget høje i de danske fængsler, da Tele Danmark har monopol på boksene.

Vi indsatte, er udmærket klar over at politikerne prøver, at afskære os indsatte muligheden, for at ligge og ringe fra fængslet, og lave ny kriminalitet, men her viser statistikkerne tydeligt, at det ikke er det de indsatte bruger mobiltelefonerne til, men primært for at opretholde kontakten med især vores børn.

Og her kunne fængslet simpelthen tilbyde, at de indsatte kunne erhverve sig en mobiltelefon gennem fængslet, som var underlagt nøjagtig samme aflytning som vores boks på gangen, og derved kunne systemet spare mange penge på mandskabstimer til storvisitationer og ekstra hegn og div.

3. Manglende Aktindsigt... (udløber af begrebet "negativ stærk styrende")

I.f.m. man indførte den så kaldte Rockerlov, valgte man at isoler de såkaldte negativ stærk styrende folk fra resten af huset, dette for at undgå at enkelte indsatte, fik så stærk negativ indflydelse på de medindsatte, at det i væsentlig grad forringede vilkårene for disse. Dette har vist sig at have haft den fuldstændig modsatte effekt, da de seneste tal om frivillig enerumsanbringelse, aldrig har været større end de er nu på Vridsløselille, hvor tallet er oppe op 37 personer i frivillig enerumsanbringelse.

Og vi indsatte hører dagligt fra selv personalet, at dengang "rockerne" sad i huset, ja så havde folk det bedre på afdelingerne, da man så havde nogle der kunne holde ro i huset.

Endvidere er antallet af indsatte, der tager f.eks. Heroin blevet fordoblet. Så ud fra disse fakta, er det vel på plads, at kalde disse folk i fængslerne for "positiv stærk styrende"

M.h.t. Manglende aktindsigt, så bliver den misbrugt dagligt fra systemets side.

I stort set alle sager der bliver ført mod de indsatte, er sagerne undtaget for aktindsigt, det vil sige at vi indsatte ikke har en jordisk chance for at forsvare os selv.

Dette indebærer, at fængslerne stort set dagligt flytter folk rundt mellem fængslerne.

Og når man så som indsat begynder at klage over afgørelsen, ja så bliver man kaste rundt i systemet, og en klage tager i snit mellem 8 til 12 md. At behandle, og når man så fra systemets side finder ud af, at der ikke var en lovmæssig grund til at flytte den indsatte til en fængsel langt væk fra sin familie, ja så kommer den indsatte tilbage, og afsoner på lige vilkår med andre indsatte, fuldstændig uden noget disciplinært i sine papirer.

Denne måde at behandle den indsatte på, bærer store konsekvenser med sig, i form af ens kone og børn skal rejse land og rige rundt, og derved tilsidesætter systemet fuldstændig nærhedsprincippet og samtidig med at der er en stor udgift forbundet med dette til den enlige mor.

Vi indsatte tror ikke på at politikernes budskab om at loven kun skal bruges hvor der er behov for at kunne beskytte en truet person er blevet forstået af de ledere der dagligt misbruger loven.

**Med venlig hilsen
Og på vegne af
talsmandsgruppen
I Vridsløselille statsfængsel
Fællestalsmand
René Thomsen.**

Talsmanden for afd. B1.(Rockerafdelingen).

Der var i forbindelse med vores desværre alt for korte møde, en række punkter som vi ikke kunne nå at få vendt for jer. Disse bliver hermed vedlagt efter aftale.

Som værende talsmand på en afdeling som B1. er der en række daglige forhindringer der ganske enkelt umuliggør et ordentlig og demokratisk stykke talsmands arbejde.

Det forholder sig således at der ganske ofte er talsmandsmøder hvor fængslets mange talsmænd har mulighed for at korrigere og snakke sammen om deres fælles og afdelingsvise sager. Disse møder er vi blevet nægtet adgang til efter gentagne anmodninger derom. Dette stiller os uden for enhver viden om aktiviteter, beslutninger samt møder der foregår imellem ledelse og indsatte, hvilket ofte resulter i meningsløst talsmandsarbejde hvor der fra helt unødvendige desperationen fra indsatte bliver kæmpet sager der allerede er afklaring på hos de øvrige fanger. Ligeledes er vi ofte afholdt fra almene oplysninger om fangers rettigheder da alt ligger hos en talsmand i stedet for et netværk af talsmænd.

Det er os derfor her på afdelingen helt uforståeligt at vi gang på gang ikke kommer med til møder imellem ledelse og talsmænd, at vi ikke kan få vores talsmænd anerkendt som en del af talsmandsgruppen. Afslagene og begrundelserne bliver gang på gang begrundet med at man i forbindelse med vores afdelings oprettelse tog nogle politiske beslutninger om at afskære os en hver kontakt til det øvrige fængsel. Og jeg skal derfor appellere til jer i retsudvalget om at gøre jer tanker om en eventuel løsning for disse mange forhindringer der dagligt forhindrer vores mest basale rettigheder. Vi befinder os i en talsmands situation der er uholdbar i et land som Danmark hvor der i århundreder er blevet kæmpet for retten til at forsamle sig i foreninger.

Eksempler på konsekvenser her af er bl.a. følgende:

Vi er ikke med i købmandsudvalget og har derfor ingen indflydelse på vores adgang til fødevarer mm.

Vi har ikke adgang til skolen og dens faciliteter(undervisning), hvilket henviser os til selvstudie hvilket ikke er ideelt for en lang række fangers indlæringssevner.

Vi er også afskåret fra adgang til fængslets ellers udmærkede bibliotek hvilket igen ikke er ideelt for fanger der vælger selvstudier.

Afslutningsvis, kan jeg kun opfordrer til vigtigheden af at der fra jer politikeres side, bliver gjort sig nogle tanker omkring en ændring af de mange punkter vi til trods for det meget korte møde nåede at gøre jer opmærksom på.

Mvh,
Niels Poulsen

